

ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਕਿ ਲੀਜ਼ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਾਰਾ ਸੀ ਜੋ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਵਧੇ ਹੋਏ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਹਰਜਾਨੇ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਸੀ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਸਬੰਧ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਵੱਖਰੇ ਸਨ। *ਸ਼ਮਾ ਚਰਨ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ, ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ। ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਸਵਾਲ ਵੀ ਵੱਖਰਾ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਬੈਂਚ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਇਸ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। *ਫਰਮ ਸਰਦਾਰੀ ਲਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਨਾਥ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਲਈ ਰੈਂਟ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਲਿਆਏ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ। ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਨੋਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਸ਼੍ਰੀ ਮਿੱਤਲ ਲਈ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲਾ ਕਿਰਾਇਆ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਉਚਿਤ ਕਿਰਾਇਆ ਉਕਤ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲਾ ਕਿਰਾਇਆ ਰੁਪਏ ਸੀ। 400 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ Rs. ਉਕਤ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਕਿਰਾਏ ਵਜੋਂ 526 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ। ਸ੍ਰੀ ਆਰ ਐਸ ਮਿੱਤਲ ਨੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਅੰਕੜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਗਣਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਖੋਜ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਉਚਿਤ ਕਿਰਾਇਆ ਰੁਪਏ ਹੈ। 526 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ

(11) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸਾਨੂੰ ਰੀਵਿਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਆਰ ਐਨ ਮਿੱਤਲ ਜੇ.

ਸੁਮਨ ਲਤਾ ਅਗਰਵਾਲ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਯੂਨੀਅਨ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1986 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1711.

20 ਨਵੰਬਰ 1987

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950— ਅਨੁਛੇਦ 311— ਬਿਨਾਂ ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ ਦੇ ਨੌਕਰੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ — ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼— ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ — ਆਰਡਰ ਕਲਕੱਜਨਕ ਪਾਇਆ ਗਿਆ— ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ— ਬੈਂਕ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ— ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀ— ਭਾਵੇਂ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਸੇਵਕ।

Suman Lata Aggarwal v. Union Bank of India and another
(R. N. Mittal, J. I.)

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਉਮੀਦ ਮੁਤਾਬਕ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਹਾਜ਼ਰੀ ਰਿਕਾਰਡ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਐਪਲ ਲੈਟਰ ਸਿਮਪਲੀਸੀਟਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਲੰਕ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਆਰਡਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਕਲੰਕ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ: ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

(ਪਰਾ ੬)।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕ ਦਾ ਕੋਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੰਘ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਅਹੁਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 311 ਉਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(ਪਰਾ 11)

ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਜਲੰਧਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਬਕਾਇਦਾ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਮਿਤੀ 5 ਮਾਰਚ ਨੂੰ 1986, ਸਬ-ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਜਲੰਧਰ, ਮਿਤੀ 24 ਦਸੰਬਰ, 1984 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸੁਦਰਸ਼ਨ ਗੋਇਲ।

ਜੇ.ਐਲ.ਗੁਪਤਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਤੇਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਆਰ.ਐਨ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.

ਇਹ ਅਪੀਲ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਮਿਤੀ 4 ਮਾਰਚ 1986 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(2) ਸਬੰਧ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਇਥ ਨੇ 18 ਅਗਸਤ, 1980 ਨੂੰ ਜੂਨੀਅਰ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਗ੍ਰੇਡ ਸਕੇਲ I ਵਿੱਚ ਰਿਫੋਡ ਯੂਨੀਅਨ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੈਂਕ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੰਬਈ ਵਿੱਚ ਸਿਖਲਾਈ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੀ ਬਦਲੀ ਜਲੰਧਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਬੈਂਕ ਨੇ 31 ਅਕਤੂਬਰ 1983 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ 3 ਦਸੰਬਰ, 1983 ਨੂੰ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਰੱਦ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਕਲੰਕ ਸੀ, ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਵਿਵਾਦ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(3) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਆਦੇਸ਼ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਈ ਹੈ।

(4) ਸ੍ਰੀ ਗੋਇਲ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਟਰਮੀ ਕੌਮ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕੋਈ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ

ਕਲੰਕ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਨਿਯਮਤ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ।

(5) ਮੈਂ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜੂਨੀਅਰ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਗ੍ਰੇਡ ਸਕੇਲ I ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੀ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - ਬੈਂਕ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P.10 ਦੁਆਰਾ 25 ਮਾਰਚ 1980 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ। ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰੀ ਪੀਰੀਅਡ ਦੌਰਾਨ ਉਸਦਾ ਕੰਮ, ਤਰੱਕੀ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪੱਕਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ, ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਸਮੇਤ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ 18 ਅਗਸਤ, 1980 ਨੂੰ ਬੰਬਈ ਵਿਖੇ ਸਿਖਲਾਈ ਲਈ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਈ। ਸਿਖਲਾਈ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਸਥਿਤ ਖੇਤਰੀ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ। 29 ਜਨਵਰੀ, 1982 ਨੂੰ, ਉਸਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦਾ ਕੰਮ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਉਸ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਿਆਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ 8 ਜੂਨ, 1982 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ 15 ਜੁਲਾਈ, 1982 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੀਜਨਲ ਮੈਨੇਜਰ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਹਾਲੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਮਾਪਤੀ ਅਤੇ ਬਹਾਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਹ

Suman Lata Aggarwal v. Union Bank of India and another
(R. N. Mittal, J.)

ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਤਨਖਾਹ ਤੋਂ ਅਸਾਧਾਰਨ ਛੁੱਟੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬੈਂਕ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰੀ ਮਿਆਦ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਿਨ ਲਈ ਵਧਾਈ ਜਾਵੇ। ਅਜਿਹੀ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮਿਆਦ 456 ਦਿਨ ਸੀ। ਪੁਨਰ-ਨਿਯੁਕਤੀ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ 16 ਨਵੰਬਰ, 1983 ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਖੇਤਰੀ ਮੈਨੇਜਰ ਨੇ 20 ਸਤੰਬਰ, 1983 ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ.5 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿਣ ਦੀ ਆਦਤ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਸ 'ਤੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾ ਲੈਣ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਗੱਪਾਂ ਮਾਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਵਿਚ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਵੀ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 31 ਅਕਤੂਬਰ 1983 ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪ੍ਰਗਟ ਆਰਡਰ, ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਪੀ.8 ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੁਕਮ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:-

ਯੂਨੀਅਨ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ ਆਫ ਪਰਸੋਨਲ
ਸਟਾਫ-ਨਾਰਥ ਜ਼ੋਨ-ਬੰਬੇ।

ਨੂੰ

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਮਨ ਲਤਾ

ਅਗਰਵਾਲ, ਸਰਕਾਰੀ ਭਾਸ਼ਾ

ਅਫਸਰ (ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ), ਖੇਤਰੀ

ਦਫਤਰ, ਜਲੰਧਰ।

ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ

ਸਾਡੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਨੰਬਰ ਡੀਪੀ ਦੇ ਹੋਰ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ; NZ: 4901:82 ਮਿਤੀ 21 ਜੂਨ, 1982, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਮਨ ਲਤਾ ਅਗਰਵਾਲ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਉਮੀਦ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਆਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ 31st October, 1983 ਗਿਆ ਹੈ। . ਅਗਰਵਾਲ ਦਾ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ DP: RCE:9 Kartika, 1905. 7027:50, ਮਿਤੀ 25 ਮਾਰਚ, 1980 ਅਤੇ ਯੂਨੀਅਨ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (ਅਫਸਰਜ਼) ਸਰਵਿਸ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ, 1979 ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 16 ਦੇ ਤਹਿਤ।

ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਮਨ ਲਤਾ ਅਗਰਵਾਲ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਡੀਪੀ; ਨਿਊਜ਼ੀਲੈਂਡ :
7992:83

ਇਸ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਦੀ ਰਸੀਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਹ ਇਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।
ਬੈਂਕ ਦੀ ਸੇਵਾ।

Sd/-

Dy. ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ (ਪੀ)।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

∴ • ■■■

(6) ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਉਮੀਦ ਦੇ ਮਿਆਰਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਆਈ ਸੀ, ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਫੈਕਟਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪੁਰਾਣੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ! ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਰਲ ਪਰ ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਲੰਕ ਵੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸਿੱਕਮ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੈਂਗ ਸ਼ੇਰਿੰਗ ਤਮਾਂਗ ਬਨਾਮ ਸਿੱਕਮ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ ਆਇਆ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਬੱਸ ਕੰਡਕਟਰ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਕੰਡਕ ਟੌਰ ਦੀਆਂ ਅਸਥਾਈ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ - ਉਸਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ। ਕੰਡਕਟਰ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਕਲੰਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 311 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸਰਲ ਹੁਕਮ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਅਯੋਗਤਾ ਲਈ ਪਿਛਲੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ, ਇਸ ਲਈ, ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤੀ ਸਰਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰਤ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ। ਰਫਿੰਦਰ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (2)। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਰੂਲਜ਼, 1934 ਦੇ ਨਿਯਮ 12.21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਕੁਸ਼ਲ ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰ ਸਾਬਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਰਾਹੀਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਾਂਚ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ

? (1) 1983 ਲੈਬ. ਆਈਸੀ 984।'

' (2) (1986) 4 SCC 141 ; '

Suman Lata Aggarwal v. Union Bank of India and another
(R. N. Mittal, J.)

ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਬਾਰੇ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਰਾਤਾਂ ਰੁਕੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਤਾਇਨਾਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਤਫਤੀਸ਼ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਸ਼ ਮੁਕਤ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਪਿੱਠ ਪਿੱਛੇ ਲੱਗੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਨਿਯਮ 12.21 ਆਈਬੀਡੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਅਯੋਗ ਹੁਕਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਛਲਾਵਾ ਸੀ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਦੋਸ਼-ਪੱਤਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਉਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਬਕਾ ਦੋਸ਼-ਪੱਤਰ ਮੰਗੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ '• ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਕਥਿਤ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਉਪਰੋਕਤ ਟੈਸਟਾਂ ਨੂੰ ਇਮਪਗਨ ਐਡ ਆਰਡਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਨੂਪ, ਜੈਸਵਾਲ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (3) ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਰੂਪ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਲਈ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਮਹਿਜ਼ ਇੱਕ ਛਲਾਵਾ ਹੈ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ. ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਫਾਰਮ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਆਰਡਰ ਦੇ ਅਸਲ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਲਈ ਇੱਕ ਪਹਿਰਾਵਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਹੁਕਮ ਦੇ ਰੂਪ ਦੇ ਕਾਰਨ, 'ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੰਗਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ। ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਟੇਰਨੀਰੀਏਸ਼ਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਆਰਡਰ - 'a'pp'ella'rit 'ਤੇ ਕਲੰਕ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ। ■ -'•

(7) ਸ਼੍ਰੀ ਜੇ.ਟੀ. ਗੁਪਤਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਡੀਲਡ 'ਦੂਜੇ ਬਨਾਮ ਆਰਐਸ ਢਾਬਾ (4) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਫਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਵਜੋਂ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਸੀ।

(3) ਏਆਈਆਰ 1984 ਐਸਸੀ 636; "

(4) 1969 (3) SLR 442

ਅਫਸਰ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਯੋਗ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਲਟਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰੈਸਪੋਂਡੈਂਟ ਦੇ ਆਚਰਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਲੱਕ ਦੇ ਕੋਈ ਸਪਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਦਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਰੈਜ਼ਿਊਮੇ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਉਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਲੱਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਡਾ. ਭਿਰਨ ਐਸ. ਦਹੀਆ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਦਯਾ ਨੰਦ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਰੋਹਤਾਹ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (5) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕੋਸਲ ਨੇ 20 ਜੂਨ, 1979 ਨੂੰ ਹੋਈ ਆਪਣੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਹੁਣ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਮਿਤੀ, ਭਾਵ 20 ਜੂਨ, 1979 ਦੀ ਦੁਪਹਿਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਹਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਨੂੰ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

(8) ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜੂਨੀਅਰ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਗ੍ਰੇਡ ਸਕੇਲ 1 ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਡਿਪਟੀ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਉੱਚ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(9) ਮੈਂ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਬੈਂਕ ਨੇ ਯੂਨੀਅਨ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (ਅਫਸਰਜ਼) ਸਰਵਿਸ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, 1979 ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਭਰਤੀ ਲਈ ਨਿਯਮ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 3(ਡੀ) ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮਨੋਨੀਤ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ "ਕਾਮ ਪੇਟੈਂਟ ਅਥਾਰਟੀ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਮੰਡਲ ਨੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ D.2 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 16(3) ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ: -

"16. (3) ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਸਮੇਤ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ i .s, ਇਹ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ;

ਸਿੱਧੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਬਦਲੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ

< 1 ਅ) ..."

(5) CWP 2136 of 1979 ਨੇ 9 ਮਈ 1983 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

Suman Lata Aggarwal v. Union Bank of India and another
(R. N. Mittal, J.)

(10) ਉਕਤ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਤਹਿਤ ਗਰੇਡ-1 ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੰਯੁਕਤ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਉਪਰਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸੋਧ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਸੰਯੁਕਤ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ (ਪੀ) ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਦਾ ਅਥਾਰਟੀ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਸੋਨਲ ਵਿਭਾਗ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਦੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਕੇਲ VI ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਡਿਪਟੀ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਸਕੇਲ V1 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਡਿਪਟੀ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਬਣ ਗਿਆ। ਬੋਰਡ ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਾ 11 ਮਾਰਚ, 1981 ਨੂੰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਡੀ.ਆਈ. ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 3(ਡੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ, ਇਹ; ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ। ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ 'ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ' ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 311 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਬੈਂਕ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕੇਂਦਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਡਿਪਟੀ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਾੜਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਜੀ.ਐਸ. ਸੁਭਾਨੀ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਓਜੇ ਇੰਡੀਆ, ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ (6) ਵਿੱਚ ਉਜਾਰਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉੱਚੇ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਗਰੇਡ II ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਲੋਕਲ ਬੋਰਡ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਚੀਫ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚੀਫ ਮੈਨੇਜਰ ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਰਫ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਉਸਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ। 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਬੈਂਕਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੰਘ ਜਾਂ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਨੌਕਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 311 ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

(11) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ।

(6) 1984 (2) SLR 765.

ਕੇਂਦਰੀ ਰੇਲਵੇ ਅਤੇ ਹੋਰ (7)। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਟ੍ਰੇਨ ਲਾਈਟਿੰਗ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ .an.order ਦੁਆਰਾ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। • ਇਹ-ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਜੋ - - ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਚੀਫ਼ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਅਧੀਨ ਸੀ -..pjfi ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 311(1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲਾ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਧਾਰਾ 311 ਕਰਮਚਾਰੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਸੀ ਜੋ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਯੂਨੀਅਨ ਦੀ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਜਾਂ ਆਲ-ਇੰਡੀਆ ਸਰਵਿਸ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਸਿਵਲ ਅਹੁਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਸੰਘ ਜਾਂ 'ਰਾਜ' ਦੇ ਅਧੀਨ - ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਰਖਾਸਤ ਜਾਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਕਤ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ * ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ - ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਬੈਂਕ ਦਾ ਕੋਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਯੂਨੀਅਨ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਅਹੁਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਉਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। • ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਨਿਰੀਖਣ ;+he -present' ਆਸਾਨੀ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

>■\$12) ਸ਼੍ਰੀ ਗੋਇਲ ਦੀ ਆਖਰੀ ਬੇਨਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਅਧਿਕਤਮ ਮਿਆਦ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ 18 ਅਗਸਤ, 1980 ਨੂੰ ਬਤੌਰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਈ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਭਾਵ 17 ਅਗਸਤ, 1983 ਨੂੰ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਪੱਕੀ ਹੋ ਗਈ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ■ ਪਰਨਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਰਾਖਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (8) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਿੱਖੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੇ ਇਸ ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ 'ਓਗ੍ਰੇਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ • 15- ਅਤੇ 16(2) ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਨਿਪਟਦੇ ਹਨ। : ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 15 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 16(2) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਹੋਰ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਧਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ■ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 18 ਅਗਸਤ, 1980 ਨੂੰ ਐਡ-ਆਰਟਾ' ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ 'ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ 29 ਜਨਵਰੀ, 1982 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਉਸਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ. ਉਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, — ਹੁਕਮ, ਮਿਤੀ 21 ਜੂਨ, 1982, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P.4, ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ।

(7) 1979 ਲੈਬ. IC 1314—AIR 1979 SC 1912।

(8) ਏਆਈਆਰ 1979 SU.107L — -

**Suman. Lata Aggarwal v. Union Bank of India and another
(R. N. Mittal, J.)**

ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਮੀਦ ਕੀਤੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸ ਦਾ ਹਾਜ਼ਰੀ ਰਿਕਾਰਡ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਅੰਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਅਤੇ ਬਹਾਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਨਖਾਹ ਲਈ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਉਨੇ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿੰਨਾਂ ਉਸਨੇ ਬੈਂਕ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ 'ਤੇ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਸੀ। ਮੰਨਿਆ, ਉਸ ਨੂੰ 456 ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਉਕਤ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਧੀ ਹੋਈ ਮਿਆਦ 19 ਸਤੰਬਰ, 1983 ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - ਮਿਤੀ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1983 ਦੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ। ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਦੇਰੀ ਸਿਰਫ਼ 42 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, (9) ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਰਖਾਸਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵਾਜਬ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਹਰ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਵਾਜਬ ਸਮਾਂ ਕੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 2 ਮਹੀਨੇ ਅਤੇ 10 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਜਬ ਸਮਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵਧੀ ਹੋਈ ਮਿਆਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 42 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵਧੀ ਹੋਈ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਸਮਾਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਸ ਜ਼ਮੀਨੀ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਢਾਹ ਲੱਗ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਨਿਯਮ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਮਿਆਦ ਤੱਕ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਕੋਈ ਅਸੀਮਤ ਮਿਆਦ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ। ਭਾਵ, ਅਜਿਹੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਜੇਕਰ ਉਸ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਵਿਵਾਦ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਸ ਲਈ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਲਈ ਕੋਈ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।

(13) ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸ੍ਰੀ ਗੋਇਲ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ 17 ਅਗਸਤ, 1983 ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਭਾਵ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ। 6 ਦਸੰਬਰ, 1983 ਤੋਂ, ਇਸ ਲਈ *ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿਚ ਅਨੁਪਾਤ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਗਸਤ, 1983 ਵਿਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਝਗੜਾ ਵੀ. ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 29 ਜਨਵਰੀ, 1982 ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ 8 ਜੂਨ, 1982 ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਵਧਾਈ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨ ਉਸ ਨੇ ਭਰਤੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਘਾਟੇ 'ਤੇ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਸੀ। ਬੈਂਕ ਦੀ ਸੇਵਾ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਮੰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਈ। ਹੁਣ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਗਸਤ, 1983 ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ।

(14) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ/ਕਰਦੀ ਹਾਂ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ

ਐਸ, ਸੀਕੋ

ਐਸਪੀ ਗੋਇਲ ਅਤੇ ਆਈਐਸ ਟਿਵਾਣਾ ਜੇ.ਜੇ.

ਧਰਮਪਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1986 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 4000 .

27 ਨਵੰਬਰ 1987

ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ (1872 ਦਾ IX) ~ ਸੈਕਸ਼ਨ 5- ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼- ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ- ਅਜਿਹੇ ਕਢਵਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਵਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੱਦ ਜਾਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀਆਂ ਉਕਤ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਆਇਆ।

(ਪਰਾ ੪)